

Un nou parc per a Palma

Vint anys després de les primeres reivindicacions, Ses Estacions de Palma per fi ha estat declarat zona verda. Aquest serà el parc més important de la ciutat.

Amb les festes de Sant Sebastià de 1994 –la passada setmana– el Parc de Ses Estacions de Palma ja ha començat a ser utilitzat massivament pels ciutadans, almenys com a espai de concerts i festes populars. Això ha estat possible gràcies a l'acord entre el batlle de la ciutat, Joan Fageda, i el president del Govern Balear, Gabriel Canellas, que es va celebrar públicament el passat dia 3 de desembre amb una signatura simbòlica davant regidors, consellers, xeremiers i tot el protocol de les grans ocasions. Però perquè el parc sigui realitat encara falta molt de temps i molts doblers.

Més de 55.000 metres quadrats configuren l'espai més gran i important –per la seva privilegiada situació al centre de Palma– dedicat a zona verda. L'acord ha estat possible després que el Govern Balear assumís la gestió de FEVE (Ferrocarril de Via Estreta), fins ara usuària dels terrenys, i després que Patrimoni de l'Estat cedís al Govern la titularitat de l'espai. El Govern autònom, al seu torn, ha cedit a l'Ajuntament la zona per tal de construir-hi el parc.

La història dels terrenys de "s'Estació" –com són coneguts popularment– com a hipotètic parc es remunta als anys setanta. Eren els últims anys de la dictadura i la febre urbanitzadora semblava no tenir límits. Algun geni de l'urbanisme més dur tingué la feliç idea de construir en els 55.000 m² un edifici de 32 plantes! Afortunadament per a la ciutat, el 1976 un nou batlle, Paulí Buchens, va desestimar el projecte del macroedifici.

Passaren uns anys i el Parc de Ses Estacions es va convertir –juntament amb el Parc de la Mar, que aleshores es volia convertir en par-

cing– en emblema del progressisme ciutadà de finals dels setanta. El 1979 un jove socialista de 28 anys, Ramon Aguiló, era elegit batlle. Sota el seu mandat –12 anys, des de 1979 fins a 1991– la possibilitat de crear el parc va ser tema recurrent. Però els terrenys eren de FEVE i aquesta entitat no estava disposada a cedir-los. Els 55.000 m² al centre de Palma eren una caramella massa saborosa com per deixar-los verds. L'afany especulatiu no cessava. Després de múltiples intents de negociació entre l'Ajuntament, el Govern i Patrimoni, el parc va continuar sent una il·lusió. Els polítics no es posaven d'acord, però els ciutadans començaven a recla-

mar la zona per a l'esplai. Diverses campanyes –amb més o menys incidència– se succeïen al llarg dels anys. La darrera, feta al 1992 pel PSM-Nacionalistes de Mallorca, aconseguí reunir més de 6.000 firmes en favor del parc.

Quan Ramon Aguiló acabà els seus tres mandats i fou substituït per Joan Fageda, del PP, el parc continuava sent només un somni. Aguiló, en una entrevista feta per EL TEMPS setmanes abans d'abandonar la batllia, reconeixia que el parc era el tema pendent més important que deixava.

El nou consistori no semblava un partidari del parc gaire fervent. Quan FEVE proposà una solució pretesament salomò-

nica –meitat construït i meitat verd– el regidor d'Urbanisme, Carles Ripoll, manifestà: "Hem de ser realistes i deixar de somiar", en referència a la inevitabilitat de dedicar una part a construcció. Però l'oposició volia continuar somiant. El PSOE i, sobretot, el PSM feren del parc un cavall de batalla. Potser per això el batlle Fageda es va convertir en defensor d'un parc verd sense tant de ciment. Fa poc més d'un any Fageda es mostrava favorable a un acord que permetés una part edificable, però molt inferior a la meitat.

Quan Patrimoni de l'Estat es mostrà favorable a la cessió al Govern, la conjuntura va ser favorable. FEVE passava a ser competència de la comunitat autònoma i els terrenys també. En època de gran sensibilitat ambiental –i de crisi econòmica, no cal oblidar-ho– no hauria estat gaire popular posar més ciment en una zona que molts ciutadans volen verda. A la fi, el parc, segons que sembla, podrà ser una realitat.

Miquel Payeras

"Ho hem aconseguit! El parc és de tots". Els veïns demanaven de feia molts anys un espai verd a Ses Estacions.

PERE CARDONA